

N:o 13.

Af herr **T. V. Forsell**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående beviljande af lån ur odlingsfonden äfven till torrläggning af redan odlad, men vattensjuk mark.

Såsom bekant beslöt Riksdagen år 1883 bildandet af en fond med ändamål att genom lån understödja *odling af sankta trakter*, och anvisade här- till 1,000,000 kronor.

Den 28 september nämnda år utfärdade Kongl. Maj:t nådig kungörelse angående villkoren för erhållande af låneunderstöd från nämnda fond i öfverensstämmelse med Riksdagens skrifvelse i ämnet.

Efter hvad jag försport har nyssnämnda kongl. kungörelse så tillämpats, att hinder icke mött för låns erhållande ur fonden, äfven om den jord, som skolat torrläggas, varit mer eller mindre odlad.

Nu har emellertid Kongl. Maj:t genom nådigt bref af den 3 november 1893 förklarar, att lån ur odlingslånefonden icke kunnat medgifvas intressen- ter i vattensjuka marker omkring Qvillebäcken i Tufve m. fl. socknar inom Bohuslän, enär, enligt för denna fond gällande bestämmelser, lån från den- samma endast må beviljas till företag, som afse odling af sankta trakter, men, enligt hvad den för ifrågavarande företag upprättade plan utvisade, hela det vattenskadade området var odladt.

Genom detta Kongl. Maj:ts nådiga bref är alltså nu fastslaget, att lån ur odlingslånefonden endast kan erhållas för *odling af sankta trakter*, men ej, som tillförne skett, för *torrläggning af vattensjuk odlad jord* för att såmedelst möjliggöra densammas fullständiga kultivering. Visserligen gifva ordalydel- sen uti 1883 års riksdagsskrifvelse i ämnet och Kongl. Maj:ts derpå grun- dade nådiga kungörelse af den 28 september 1883 stöd för denna strängare tolkning af 1883 års riksdagsbeslut i afseende på rätt till lån från odlings- lånefonden, men denna tolkning beröfvar en stor del af landets jordbrukare den hjälp från statens sida, hvarförutan de icke kunna bringa sina vatten- sjuka, nödortfigt odlade sankta trakter uti tidsenlig kultur.

Inom Elfsborgs äfvensom Göteborgs och Bohus län finnas stora arealer af redan odlad jord, som tidtals äro öfversvämmade eller lida af för högt

grundvatten af brist på tillräckliga hufvudaflopp, och jag förmodar, att enahanda förhållande förefinnes öfver allt uti landet.

Fullständig torrläggning af dylik jord kräfver mången gång så stor kostnad, att den icke kan utgöras af jordegare utan statens mellankomst med lån på billiga ränte- och betalningsvilkor; hvilket ock skett intill den 3 november 1893.

Rättvisan synes ock kräfvä, att egare till *redan odlade men vattensjuka trakter* likställas med egare till *icke odlade sank trakter* i afseende på rätt till lån ur odlingslånefonden för torrläggning af jorden, ty i annat fall komma ju de jordegare, som utan hjälp nödtorftigt torrlagt och odlat sina sank trakter för att derå under torra år möjligen erhålla skörd, uti sämre ställning än de jordegare, som alldeles lemnat dylika trakter obrukade. Detta missförhållande förefinnes emellertid för närvarande och har framkallat mycket missmod hos dem, som deraf drabbats.

I förhoppning att Riksdagen behjertar nu antydda förhållande, har jag vågat framkomma med denna motion, och är min vördsamma anhållan, att Riksdagen i sammanhang med beviljandet af det anslag, som under sjetten hufvudtiteln af Kongl. Maj:t begäres för odlingslånefonden, måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t förklara,

att lån ur odlingslånefonden må beviljas icke allenast för odling af sank trakter, utan äfven till torrläggning af redan odlad men vattensjuk jord.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 23 januari 1895.

T. V. Forsell.

Uti förestående motion instämma:

Carl G. Grundell.

Pehr Andreasson.

A. Emil Baaz.

C. Axel Carlsson.

Gust. Odqvist.

Oskar Nylander.

Elof Nilsson.

B. Dahlgren.

P. Svensson.

J. M. Johansson.

Ax. Natt och Dag.

O. A. Johansson.

C. T. Lind.